

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

ע"ר 20-02-55356 פלוגית נ' פלוגי

1

בפני: כב' השופטת פאני גילת כהן

מעוררת

פלוגית

באמצעות עו"ד צבי שמיר

משיב

פלוגי

באמצעות עו"ד דניאל מזרחי

2

פסק דין

3

4 ענייניו של ההליך דנא הוא ערעור על החלטת רשמת ההוצאה לפועל (כב' הרשמת איריס כהן)
5 מיום 02.02.2020 הנסוב סביב גובה שכר הטרחה שנפסק לב"כ המעוררת בהליך ביצוע של פסק
6 דין למזונות (שמספרו 5-13-00127-25), אשר התנהל בלשכת ההוצאה לפועל באשדוד.

7

8

רקע כללי

9

10 1. הצדדים, בני זוג לשעבר, חתמו על הסכם גירושין, אשר אושר וקיבל תוקף של פסק דין
11 בבית הדין הרבני האזורי ביום 15.06.2009.

12

13 2. במהלך שנת 2013 פנתה המעוררת ללשכת ההוצאה לפועל באשדוד ופתחה בהליך לגביית
14 דמי המזונות שנקבעו בהסכם הגירושין.

15

16 3. לאחר גירושי הצדדים נקלע המשיב להליכי פשיטת רגל וביום 31.12.2015 ניתן במסגרתם
17 צו כינוס אחר נכסיו. כן נקצבו במסגרתם מזונות הקטינים, והמעוררת קיבלה לידיה סך
18 של 84,000 ₪ עבור מזונות הקטינים, אשר הופחת מן החוב בתיק ההוצאה לפועל.

19

20 4. ביום 11.04.2018 ניתן במסגרת הליכי פשיטת הרגל צו הפטר למשיב מכל חובותיו, למעט
21 חוב המזונות. נכון לאותה עת עמד חוב המזונות על 148,715 ₪, ובסופו של יום עלה בידי
22 המעוררת לגבותו באמצעות כספים שהתקבלו מעיקולים שהוטלו אצל צד שלישי.

23

24 5. לאחר פירעון החוב עתרה המעוררת לפסיקת שכר טרחה בסך 26,869 ₪ בגין הפעולות
25 שבא-כוחה נדרש לבצע לצורך גביית החוב. המשיב התנגד לבקשה, וביום 02.02.2020
26 ניתנה החלטת כב' רשמת ההוצאה לפועל (להלן: "הרשמת") נושא ערעור זה במסגרתה
27 נקבע, כי שכר הטרחה יעמוד על 6,700 ₪ (להלן: "ההחלטה").

28

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

ע"ר 20-02-55356 פלוגית נ' פלוני

6. המערערת לא השלימה עם ההחלטה, וביום 23.02.2020 הגישה הערעור שלפנינו.

2

7. יצוין, כי בירורו של ההליך דנא התעכב נוכח בקשות מספר של ב"כ המשיב לדחות מועדי הדיון שנקבעו בשל נסיבות אישיות, ונוכח מצב החירום ששרר במדינה במהלך השנה החולפת מחמת התפשטות נגיף הקורונה.

6

8. דיון בהליך התקיים לפניי ביום 21.02.2021. יצוין, כי בניגוד להחלטות שניתנו, הוגשו עיקרי הטענות מטעם המשיב רק בבוקר הדיון. המערערת עתרה לגריעתם מן התיק נוכח האיחור בהגשתם. בקשתה אמנם לא נתקבלה, אולם הושתו על המשיב הוצאות בגין מחדלו. במסגרת הדיון נעשו ניסיונות מצד בית המשפט להביא את הצדדים להסכמות, אך הם לא נשאו פרי, ובאי כוחם הציגו טענותיהם לפניי.

12

9. ביום 22.02.2021 עתר המשיב לקבלת היתר לצירוף אסמכתאות לתמיכה בטיעוניו המשפטיים. חרף התנגדות המערערת ניתנה לו הזכות להגיש תוך 5 ימים רשימה ובה אזכור הפסיקה עליה נשענים טיעוניו. דא עקא, שרק ביום 14.03.2021 הוגשה על ידו הרשימה האמורה.

17

18

19

20

21

תמצית טענות הצדדים

10. טענות המערערת

א- בבוא רשם ההוצאה לפועל לקבוע גובה שכר הטרחה בתיק מזונות עליו לעשות כן באופן ההולם את אופי הטיפול בתיק או את הפעולות המיוחדות שנעשו במסגרתו, עת הבסיס לחישוב הוא התעריף המינימלי שנקבע עפ"י סעיף 81 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961 (להלן: "חוק לשכת עורכי הדין").

26

ב- בהחלטה לא הביאה בחשבון הרשמת את התנהלות המשיב, אשר פעל בכל דרך להימנע מתשלום החוב, להבריח נכסים, להאריך ההליך שלא לצורך באמצעות הגשת בקשות שונות (כך, למשל, הגיש 3 בקשות בטענת "פרעתי" שנדחו), וגם לאחר שניתן צו ההפטר, הוא נמנע מתשלום דמי המזונות השוטפים ולא ניסה אפילו להסדיר את חוב העבר.

32

ג- זאת ועוד, מיום מתן צו ההפטר, לא שילם המשיב, על חשבון החוב, מיוזמתו מאום למעט 500 ₪, וחובו נפרע הודות לפעולות הגבייה שנקטו על ידה.

34

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

ע"ר 20-02-55356 פלוגית נ' פלוני

1 לטענתה, במסגרת ניהול הליכי ההוצאה לפועל בוצעו בתיק 266 הליכים
2 מבצעיים והוגשו 148 בקשות כאשר 123 מתוכן הוגשו לאחר שניתן צו ההפטר.

3
4 ד- בעטיה של התנהלות המשיב היא נאלצה לנהל הליך ארוך ומסורבל.

5
6 ה- הרשמת התעלמה מהחשבונית שהוגשה על ידה בעניין תשלום שכר הטרחה,
7 וחייבה המשיב בסכום שאינו ריאלי כלל.

8
9 ו- במסגרת הדיון שהתקיים לפני טען בא כוחה, כי הקביעה הקטגורית של הרשמת
10 לפיה אין לפסוק שכר טרחה בגין התקופה בה נתון היה המשיב בהליכי פשיטת
11 רגל שגויה בנסיבות המקרה דנא, וכי גם לאחר שניתן צו ההפטר, לא נשא הוא
12 בתשלום דמי המזונות השוטפים ו/או פעל להסדרת חוב העבר.

13
14 ז- בנסיבות המקרה דנא חל החריג לכלל לפיו ערכאת הערעור לא תתערב בפסיקת
15 הוצאות משפט, נוכח השגגה שיצאה מלפני הרשמת בהתייחסות הקטגורית שלה
16 לבקשה ובהעדר התייחסות להיקף הפעילות בתיק ההוצאה לפועל, לאסמכתאות
17 שהוגשו ע"י המערערת בדבר גובה שכר הטרחה בו היא נשאה ולהתנהלותו
18 הנפסדת של המשיב, כך ששכר הטרחה שנפסק אינו ריאלי כלל. המערערת
19 מדגישה כי גובה שכר הטרחה שנפסק הוא בשיעור של 4% בלבד מגובה החוב.

11. טענות המשיב

20
21 א- מדובר בהליך סרק ודין הערעור להידחות.

22
23 ב- המערערת לא חשפה בפני בית המשפט מלוא העובדות, ובהן הפגיעה הקשה שלו
24 בתאונת דרכים, בעטיה נגרמה לו נכות צמיתה ומאז מתקיים הוא מקצבת נכות,
25 אשר המערערת הטילה עליה עיקול לשם פירעון החוב. זאת, בשעה שהיא נישאה
26 בשנית, והיא עובדת ומשתכרת שכר נאה העולה על 15,000 ₪ בחודש.

27
28 ג- לא ברור טיב השגגה שהמערערת מייחסת לרשמת בהחלטה שיצאה תחת ידה.
29 שכר הטרחה שנפסק סביר והגיוני, ועתירת המערערת לכתחילה לפסיקת שכר
30 טרחה כה גבוה אינה ריאלית כלל.

31
32 ב- הלכה פסוקה היא, כי ערכאת הערעור אינה מתערבת בשיקול הדעת של רשם
33 הוצאה לפועל בנוגע לפסיקת הוצאות משפט.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

ע"ר 20-02-55356 פלוגית נ' פלוני

ג- המערערת פנתה לבית משפט זה בחוסר ניקיון כפיים, עת נמנעה מלציין, כי פנתה
כבר בעבר לבית המשפט של פשיטת הרגל בבקשה לפסיקת שכר טרחה ובקשתה
נדחתה, ולכן היא מושתקת מלשוב ולעתור לכך משישנו מעשה בית דין בעניין.

ד- התכלית החקיקתית שמאחורי הוראת סעיף 10 לחוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז-
1967 (להלן: "חוק ההוצאה לפועל"), הרלוונטית לענייננו, הייתה הותרת שיקול
דעת מלא בידי ראש ההוצאה לפועל בשים לב לאופיים של הליכי גביה של דמי
מזונות.

ה- באשר להיקף העבודה בתיק ההוצאה לפועל כנטען ע"י המערערת טוען המשיב,
כי למעט עיקולים אצל צדדים שלישיים, לא נעשה דבר בתיק. לכן ההחלטה בדין
יסודה, והוא סומך ידיו על נימוקיה ועל הפירוט המובא בה, לרבות בעניין היקף
הפעולות שביצעה המערערת בתיק.

דיון והכרעה

12. כאמור, המערערת משיגה על החלטת רשמת ההוצאה לפועל מיום 02.02.2020 בנוגע
לגובה שכר הטרחה בו חויב המשיב. במסגרת ההחלטה מפורטות טענות הצדדים
והשתלשלות ההליכים, לרבות החלטות שניתנו ע"י בית המשפט של פשיטת רגל בעניינו
של המשיב.

וכך נכתב בהחלטה: "משכך ומשעולה למעשה כי חלק נכבד מהחוב בתיק אשר שולם
מעיקול במוסד לביטוח לאומי מקורו בתקופה בה היה החייב בהליכי פש"ר והיה מנוע
מלשלם ישירות לזוכה מלוא החיוב החודשי שפסק בית המשפט לענייני משפחה במשך
כ- 27 חודשים (אלא בהתאם לקציבת המזונות), לא מצאתי לחייב בשכר טרחה
בסכום כבקשת הזוכה אלא מצאתי לחייב בהתייחס להפרש בלבד בשכר הטרחה
בסך כולל של 6,700 ₪".

13. האם אכן נפלה שגגה בהחלטת רשמת ההוצאה לפועל המצדיקה התערבותו של בית
משפט זה בה? – זוהי השאלה הרובצת לפתחנו.

14. ראשית ובטרם נכנס בעובי הקורה וכפי שנטען ע"י ב"כ המערערת עצמו, הלכה פסוקה
היא, כי ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בפסיקת הוצאות משפט ושכר טרחת עורך-
דין ע"י הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

ע"ר 20-02-55356 פלוגית נ' פלוני

ראו למשל החלטת בית המשפט העליון ב- רע"א 6568-05 כץ נ' כץ (פורסם במאגרים האלקטרוניים): "ככלל פסיקת הוצאות היא פרוגטיבה של הערכאה הדיונית, הרואה לנגד עיניה את מכלול נסיבותיו של התיק ואת התנהלות הצדדים במשפט, והתערבות ערכאת ערעור היא במשורה. סיכם את ההלכה בנושא זה השופט גרוניס (ע"א 9535/04 סיעת "ביאליק 10" נ' סיעת "יש עתיד לביאליק" (טרם פורסם): 'בתי משפט שלערעור מתייחסים במורת רוח לערעורים העוסקים אך ורק בסוגית ההוצאות שהשיתה (ובענייננו לא השיתה - א"ר) הערכאה הדיונית. לא אחת נקבע, כי רק במקרים חריגים תתערב ערכאת הערעור בפסיקת הוצאות (ע"א 356/81 הרבסט נ' רינסקי, פ"ד לח(1) 167; ע"א 136/92 ביניש עדיאל נ' דניה סיבוס חברה לבניין בע"מ, פ"ד מז(5) 114, 131). עמדה זו של ערכאות הערעור נובעת מכך שלערכאה הדיונית ניתן שיקול דעת רחב, ואף רחב מאוד, בשאלה מה סכום ההוצאות ושכר הטרחה שיושת על בעל הדין שהפסיד בדינו ... העניין פשוט וברור: הערכאה הדיונית היא זו שבפניה נשמע ההליך והיא זו המודעת לדרך התנהלותם של בעלי הדין וליתר הגורמים המשפיעים על קביעת שכר הטרחה וההוצאות. בין גורמים אלה יש למנות את אופיה של התביעה ומידת מורכבותה, הסעד המבוקש והיחס בינו לבין הסעד שנפסק, היקף העבודה שהושקעה על-ידי בעל הדין בהליך, ושכר הטרחה ששולם או שבעל הדין התחייב לשלמו'. ראו גם זוסמן, סדרי הדין האזרחי, מה' 7 בעריכת ש' לוי, 443 בעמ' 544 והאסמכתאות דשם; ובין היתר מאוזכר ע"א 308/85 שטרית נ' כפר שמואל, פ"ד מ"א(1) 742, 746 בו ציין השופט בייסקי, כי 'בדרך כלל אין ערכאת ערעור נוהגת להתערב בעניין פסיקת הוצאות ושכר טרחת עורך דין, אלא כאשר מתגלים פגם או פסול בשיקול דעתו, אך כלל אחר קיים, כי בהיעדר סיבות מיוחדות, שתצדקנה אי פסיקת הוצאות, זכאי הזוכה בדין כי לא ייגרם לו חסרון כיס והוא יבוא על הוצאותיו'. ראו גם גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי, מה' 8, 666; ח' בן-נון, הערעור האזרחי, 243-246, המציין אף הוא, כי ככלל לא תתערב ערכאת ערעור בשיקולי הוצאות אלא במקרים חריגים מועטים, ובין היתר כשהמדובר בטעות קיצונית או בהיעדר הנמקה (ראו גם האסמכתאות המובאות שם)".

15. אלא שלשיטת המערערת המקרה דנא בא בגדר המקרים החריגים בהם "נפלה טעות משפטית בהחלטה או שנתגלה פגם או פסול בשיקול הדעת של הערכאה הראשונה" (ראו דברי ב"כ המערערת בעמ' 7 ש' 15-17 לפרוטוקול הדיון והפסיקה שהוזכרה על ידו).

16. אין בידי לקבל טענת המערערת, ולא מצאתי כי נפלה בהחלטה טעות משפטית, וודאי לא טעות קיצונית, ואף לא פגם או פסול בשיקול הדעת של הרשמת.

17. סעיף 10 לחוק ההוצאה לפועל קובע לאמור:

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

ע"ר 20-02-55356 פלוגית נ' פלוני

1 (א) זוכה המיוצג על-ידי עורך דין בתיק הוצאה לפועל זכאי לשכר עורך דין כאמור
2 בתעריף המינימלי שנקבע לפי סעיף 81 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961,
3 זולת אם קבע רשם ההוצאה לפועל שכר אחר, על פי בקשה שהוגשה לו; ואולם
4 בתיקי הוצאה לפועל של פסקי דין למזונות, לביצוע בעין לפי פרק ו' ולחיובים
5 אחרים שאינם כספיים, יהיה שכר עורך הדין כפי שקבע רשם ההוצאה לפועל.

6
7 (ב) במקרים בהם רשם ההוצאה לפועל קובע את שכר טרחת עורך הדין כאמור בסעיף
8 קטן (א), רשאי הוא לקבוע שכר כולל בשל הטיפול בתיק שבבירור או שבדיון
9 בפניו, ורשאי הוא גם לקבוע שכר בשל פעולות מיוחדות שביצע עורך הדין.
10 (ההדגשות אינן במקור - פ.ג.כ.).

11
12 18. עיינו הרואות, אפוא, כי בניגוד להליכים רגילים המתנהלים בלשכת ההוצאה לפועל
13 ובהם נפסק שכר הטרחה בהתאם לתעריף המינימלי שנקבע עפ"י סעיף 81 לחוק לשכת
14 עורכי הדין (זולת מקרים בהם החליט אחרת על יסוד בקשה שהוגשה לפניו בעניין), הרי
15 שבהליכי גביה של פסק דין למזונות, קובע המחוקק, כי לרשם ההוצאה לפועל מסור
16 שיקול דעת מוחלט בכל הנוגע לפסיקת שכר טרחתו של עורך הדין, ואין הוא כבול לתעריף
17 המינימלי שנקבע בחוק לשכת עורכי הדין או לכל תעריף אחר.

18
19 סעיף 10 (ב) לחוק ההוצאה לפועל קובע, כי מסור לראש ההוצאה לפועל שיקול הדעת
20 לפסוק שכר כולל בגין הטיפול בתיק ואף בגין פעולות מיוחדות שבוצעו ע"י עורך הדין.

21
22 19. בניגוד לטענת המערער, הרי שבכל הנוגע לפסיקת שכר טרחת עורך-דין בהליכי הוצאה
23 לפועל יצר המחוקק בסעיף 10 לחוק ההוצאה לפועל הבחנה ברורה בין הליכי הוצאה
24 לפועל בכלל ובין הליכים לביצוע פסקי דין למזונות.
25 ודוק, בענייננו לשון החוק ברורה, ואינה מותירה מקום לפרשנות אחרת.

26
27 20. כידוע, נקודת המוצא לפרשנות חוק היא לשונו.
28 עוד ידוע, כי פרשנות חוק אינה יכולה לסתור הוראת חוק מפורשת, וכבר נקבע ע"י בית
29 המשפט העליון (מפני הנשיא (כתוארו אז) ברק) כי:

30 "כלל הפרשנות הבסיסי, לפיו על הפרשן ליתן ללשון החוק אותה משמעות הנסבלת
31 מבחינה לשונית והמגשימה את תכלית החקיקה. כלל בסיסי זה מבוסס על שני אדנים.
32 הראשון, לפיו כל משמעות משפטית ששופט נותן ללשון החקיקה צריכה להיות מעוגנת
33 בלשון החוק. יש ליתן למלות החוק אותה משמעות שהן יכולות לשאת מבחינה לשונית
34 (ראה ב"ש 67/84 [10] עמוד 670). האדן השני הינו, כי מבין המשמעויות הלשוניות על
35 השופט לבחור באותה משמעות המגשימה את תכלית החקיקה. 'חוק הוא מכשיר לשם

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

ע"ר 20-02-55356 פלוגית נ' פלוני

ביצועה של מטרה תחיקתית ולכן הוא צריך פרשנות לפי המטרה הגלומה בו' (הנשיא
זוסמן בע"א 481/73 [11], בעמ' 516). ראו: בג"ץ 142/89 תנועת לאו"ר – לב אחד ורוח
חדשה נ' יושב ראש הכנסת ואח', פ"ד מד(3) 529,544 (ההדגשות אינן במקור – פ.ג.כ.).

21. מסקנה זו מתבקשת גם נוכח פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, שניתן
לאחרונה (מפי כב' השופטת גאולה לוי), בו הובהר, כי סעיף 10 לחוק ההוצאה לפועל
קובע הוראה ברורה בעניין פסיקת שכר טרחה, וכשמדובר בהליכי ביצוע של פסקי דין
למזונות, אין מקום להידרש לתעריף המינימלי שנקבע בכללי לשכת עורכי הדין ועל
החלטה בעניין להיות מנותקת ממנו.

ראו: רמ"ש (באר שבע) 19-09-54802 ג.ב.נ' א.ב., פורסם במאגרים האלקטרוניים.

להשלמת התמונה יצוין, כי בפרשה זו קיבל בית המשפט את בקשת רשות הערעור והורה
על הגדלת שכר הטרחה שנפסק נוכח היקף המאמץ שהושקע שם והיקף הגביה בתיק
ההוצאה לפועל, תוך שסייג זאת והבהיר, כי אין הם מתייחסים לדמי המזונות שנקצבו
במסגרת הליך פשיטת הרגל.

22. לפיכך אין לקבל טענות המערערת לפיהן היה על הרשמת להסתמך בפסיקתה על התעריף
המינימלי של לשכת עורכי הדין.

23. גם טענת המערערת לפיה יצאה שגגה תחת ידי הרשמת בקבעה, כי אין לפסוק שכר טרחה
בגין התקופה בה נוהלו כנגד המשיב הליכי פשיטת רגל, דינה להידחות.

24. כידוע, מעת שניתן צו כינוס נכסים מעוכבים הליכי הגביה בתיק ההוצאה לפועל. כך גם,
וכפי שצוין בהחלטת הרשמת, נאסר על המשיב לשלם במישרין למערערת בתקופה
הרלוונטית דמי המזונות מעבר לאלה שנקצבו ע"י בית המשפט של פשיטת הרגל.

כפועל יוצא מכך, ממילא לא אמורה הייתה להיות בתקופה זו כל פעילות בתיק ההוצאה
לפועל, וככל שהוגשו במהלכה בקשות ע"י המערערת (ולא מונח לפניי די מידע כדי לקבוע
ממצאים עובדתיים בשאלה זו), הרי שלא היה מקום להגישן ואין גם לדרוש שכר טרחה
בגין.

25. עוד יצוין, כי ככל שב"כ המערערת פעל במסגרת הליך פשיטת הרגל (ויש להניח כי עשה
כן, שעה שמהמונח לפניי עולה, כי המערערת קיבלה לידיה במסגרת הליך פשיטת הרגל
סך של כ- 84,000 ₪ עבור מזונות הקטינים), הרי שהיה עליו להגיש בקשה מתאימה
לפסיקת שכר טרחה בבית המשפט של פשיטת הרגל ולא בפני רשמת ההוצאה לפועל.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

ע"ר 20-02-55356 פלונית נ' פלוני

1 כאמור, לטענת המשיב ב"כ המערערת פנה בבקשה לבית המשפט של פשיטת הרגל והיא
2 נדחתה. יצוין, כי לא הוצגה לפני כל ראיה חפצית בעניין זה. עם זאת יובהר, כי גם אם
3 לא הוגשה בקשה כזו, פשיטא כי לא ניתן לנסות לתקן מחדל זה בדרך של ערעור על
4 החלטת רשמת ההוצאה לפועל.

5
6 26. בעניין זה מצאתי להפנות שוב לפסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע המוזכר
7 לעיל (רמ"ש 54802-09-19) במסגרתו נדחתה הטענה, כי על רשם ההוצאה לפועל לפסוק
8 הוצאות גם בהתייחס לתקופה בה נוהל הליך פשיטת רגל כנגד החייב במזונות: "לא
9 מצאתי שגגה בקביעת רשמת ההוצאה לפועל ובית המשפט לענייני משפחה, לפיה אין
10 מקום לפסוק הוצאות על ההליכים בבית משפט של פשיטת רגל. מדובר בהליכים
11 משפטיים נפרדים, במסגרתם בית המשפט של פשיטת רגל הוא המוסמך לפסוק
12 הוצאות. במקרה דנן, במסגרת הליכי פשיטת הרגל דרשה המבקשת הוצאות. בית
13 המשפט של פשיטת רגל פסק כפי שפסק, ורשם ההוצאה לפועל אינו משמש ערכאת
14 ערעור על פסיקה זו".

15
16 27. משבאנו הלום נותר לנו לדון בטענת המערערת, לפיה היה על הרשמת להביא בחשבון את
17 התנהלות המשיב ואת היקף העבודה שהושקע ע"י בא-כוחה בשמה בעקבותיה, עת
18 המשיב עשה כל שלאל ידו על מנת להימנע מתשלום החוב שצבר ומתשלום דמי המזונות
19 השוטפים.

20
21 28. מנגד טוען המשיב, כאמור, כי אין ממש בטענות המערערת בעניין היקף העבודה שנעשה
22 בתיק ההוצאה לפועל. לדידו, פרט להטלת עיקולים אצל צדדים שלישיים, לא נעשה על
23 ידה מאום. לטענתו, המערערת פעלה בחוסר תום לב ובעורמה, הציפה את תיק ההוצאה
24 לפועל בבקשות וסירבה לסגרו.

25
26
27 29. כאמור, בהחלטת הרשמת נקבע, כי שעה שחלק נכבד מהחוב אשר שולם בפועל מקורו
28 בתקופה בה היה מנוע המשיב מתשלום דמי המזונות לידי המערערת במישרין (במשך 27
29 חודשים), יש לחייבו בהוצאות משפט בגין ההפרש בלבד.

30
31 30. יצוין, כי גובה החוב אשר נגבה בפועל עומד על 157,715 ₪. עפ"י החלטת הרשמת, במהלך
32 27 חודשים בהם התנהל הליך פשיטת הרגל בעניינו של המשיב גדל החוב בתיק ההוצאה
33 לפועל בסך של כ-3,000 ₪ מדי חודש (ההפרש בין דמי המזונות שנקבעו בהסכם הגירושין
34 ובין דמי המזונות שנקצבו), כך שבפועל גדל החוב בתקופה זו בכ-81,000 ₪.

35
36 31. כאמור, הרשמת קבעה, כי יש לחייב המשיב בשכר טרחה בהתייחס להפרש בין החוב
37 בכלל ובין זה שנוצר כתוצאה מן הפער בין המזונות שנפסקו לאלה שנקצבו בתקופה בה

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

ע"ר 20-02-55356 פלוגית נ' פלוני

1 נוהלו הליכי פשיטת הרגל של המשיב (או אז גם לא רשאית הייתה לקבל המערערת דמי
2 המזונות במישרין מידיו). לפיכך, החוב ממנו יש לגזור את שכר הטרחה עומד, לשיטתה,
3 על כ-67,000 ₪. מכאן, שהרשמת פסקה שכר טרחה בשיעור של כ- 10% מגובה ההפרש
4 האמור.

5
6 32. חזקה על הרשמת, כי במסגרת ההחלטה שיצאה תחת ידה, הביאה בחשבון את התנהלות
7 הצדדים אגב ניהול ההליכים לפניה והייתה מודעת להיקף הפעילות בתיק. לפיכך,
8 ובהינתן ההלכה הפסוקה בכגון דא, באשר הוזכרה לעיל, הרי שלא מצאתי, כי מדובר
9 במקרה חריג ובו טעות קיצונית בשיקול דעת הרשמת או פסול או פגם בהחלטתה אשר
10 מצדיק התערבות של ערכאת הערעור בה.

11
12 33. נוכח האמור לעיל בהרחבה מצאתי, אפוא, לדחות הערעור.

13
14 34. למרות התוצאה אליה הגעתי, בשים לב לכלל הנסיבות האופפות המקרה דנא, לרבות
15 מחדלי המשיב אגב ניהולו של ההליך שלפניי, לא מצאתי לחייב המערערת בהוצאות
16 המשיב, וכל צד ישא בהוצאותיו.
17 הערבון שהופקד ע"י המערערת יושב לידיה.

18
19 35. פסק הדין ניתן לפרסום תוך השמטת שמות הצדדים ופרטים מזהים נוספים.

20
21 36. בכך תם הדיון בהליך ומזכירות תסגור התיק.

22
23
24 ניתן היום, ח' ניסן תשפ"א, 21 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

25

פאני גילת כהן, שופטת